

FØROYSKIR FJØLMÍÐLAR

STERKIR MÍÐLAR ERU EIN POLITISK AVGERÐ

Um vit ynskja eitt gott og sterkt miðlalandslag, ber tað væl til. Tað er ein politisk avgerð, sigur Øssur Winthereig, sjálvstøðugur journalistur

Marjun Dalsgaard

Øssur Winthereig er ein av teimum royndu journalistunum, sum hava valt ikki at vera í einum løntum miðla-starvi. Hann vil heldur arbeiða fyri seg sjálfan. Ein orsök er, at tað eru so vánaligar umstøður í miðlunum, at hann snøgt sagt ikki hevur áhuga fyri at gera tær journalistisku uppgávurnar, sum móguleiki er fyri her.

– Eg kann gott liva við, at tað er frá hondini í munnin eina tíð, um eg bara sleppi at gera okkurt, sum eg haldi hevur týðning av og á, men soleiðis eru umstøðurnar ikki í dag, sigur Øssur Winthereig.

Hann hevur millum annað starvast sum tíðindaleiðari í Kringvarpinum í fleiri ár, men valdi at gerast sjálvstøðugur fyri nøkrum árum síðani, eins og fleiri onnur fólk í fakinum.

– Eg kann telja tey fyrstu 12, sum heldur vilja vera fyri seg sjálfan, enn at ar-

beiða í miðlunum, sum teir eru fyri í dag. Tað er ikki attraktivt at arbeiða á einum journalistiskum arbeiðs-pláss, um fakliga støðið ikki er høgt, og tað er tað ikki í dag, sigur Øssur Winthereig.

Hann heldur, at Kringvarp Føroya er fyri ógvusligum ágangi fyri tíðina, men at ábyrgdin partvíst er teirra egna.

– Ágangurin er øgiligur beint nú. Eg minnst ikki, at tað hevur verið so ógvusligt fyrr. Av tí sama kann eg ilskast inn á, at tey ikki gera sær betri ómak. Eitt nú, at endurgeva eina kanning, sum Fólkaflokkurin hevur keypt og goldið fyri, tá tey hava fingið at vita, at tey ikki skulu brúka hana. Tað er illa gjøgnumhugsað, tí tað gevur Fólkaflokkinum høvi at enn einaferð at finnast at Kringvarpinum. Faktisk hugsí eg, at hatta var so óheppi, at spurningurin er, um ikki tað var dupult spinn. At man simpulthen hevur likið kannignina, fyri at fara eftir teimum aftaná,

og enn einaferð kunna ákæra Kringvarpið fyri ikki at bera seg rætt at, sigur Øssur Winthereig.

Styrk lortið

Hann var sjálvur úti við rívuni, og ákærði kringvarpið fyri at misbrúka hesu somu kanningina fyri einari viku síðani, men hetta var av kærleiga til stovnin, sigur Øssur Winthereig.

– Eg geri tað, tí eg vil hava at, tey hugsa seg um, men eg eri útmerkað greiður yvir, at jú verri tað stendir til, jú størri eru sanlíkindini fyri, at lættar loysnir verða gjørdar, sum móguliga ikki eru so væl gjøgnumhugsadar, sigur Øssur Winthereig og leggur afturat:

– Eg eri móguliga við í tí kórinum, sum skeldar inn á Kringvarpið av og á, men eg eri als ikki í tí kórinum, sum heldur, at tað skal lukkast. Eg sigi ikki: lukkað lortið, eg sigi styrk lortið, for hundan! Men tað góða við hesum og tann uppbyggjandi veruleikin

er, at um vit ynskja at hava ein sterkan miðlaheim, so kunnu vit hava tað. Tað snýr seg um, at ein politisk avgerð verður tikin um, at vit skulu hava sterkar miðlar, men tað er eftir øllum at døma ikki politisk undirtøka fyri tí, sigur Øssur Winthereig. Hann samanber fjølmiðlar við ítrótt og Søvnlandsins.

– Vit hava tikið eina avgerð um, at vilja hava Søvnlandsins, og so gjalda vit fyri tað. Á sama hátt, hava politikarar tikið eina avgerð um, at brúka milliðnir upp á eitt ítróttarstadion. Um okkara politikarar ynskja ein sterkan miðlaheim fyri at styrka fólkaræði, so kunnu teir fáa tað, men tað krevst, at vit eru sinnad gjalda fyri tað og harvið viðurkenna, at tað er ikki nøkur góð forrætning at hava ein miðil í dag. Tí má tað gerast á annan hátt.

Kringvarpið alt ov stórt

Tað er ein trupulleiki, at Kringvarpið er blivið so

stórt í mun til, hvat annars er av miðlum, heldur Øssur Winthereig.

– Tað er sera óheppið, at Kringvarpið er blivið ein mastodontur í føroyska miðlaheiminum. Tað er ikki, tí tað gongur so gott í Kringvarpinum, men heldur av tí, at aðrar redaktiónir eru horvnar. Tískil myndar Kringvarpið í alt ov stóran mun almenna rúmið, sigur Øssur Winthereig. Hann er ikki so órógvaður av, at størvini eru minkaði so nógv í tali.

– Miðlaheimurin er við at broytast, og tað er ikki vist, at tað er ein hóttan ímóti fólkaræðinum, men tað er ein hóttan, at tað journalistiska umhvørvið er so veikt, sigur Øssur Winthereig.

Eitt nú manglandi álitid á fjølmiðlarnar er álvarsamt, og internetmiðlarnir eiga ein part av ábyrgdini, heldur hann.

– Tey tíðindini, sum liggja á netinum, eru so líkagyltig, at tey stimbra ikki nakað fólkræði. Tey oyðileggja

álitid á miðlarnar, tí tað smittar yvir á hinar miðlarnar, at tú alla tíðina sær tíðindi á netinum, sum ikki hava nakran týðning. Haraftrat haldi eg, at tað sum Sosialurin ger nú, nevniliga, at koma út tríggar ferðir um vikuna, er øgiliga keðiligt, tí tað viðførir, at eg als ikki havi nakran tørv á, at lesa blaðið. Tá eg siggi somu forsiðuna í handlunum triðja dagin á rað, eru eg so móður av henni, og tað gevur mær als ikki kensluna av, at hetta blaðið kann fortelja mær nakað nýtt, sigur Øssur Winthereig.

Trúvirðið burtur

Harafturat er trúðvirðið hjá Kringvarpinum, sum stovnur, burtur, heldur Øssur Winthereig.

Tað verður skotið við skørpum frá politkarum og ofta eru tað einstakir journalistar, sum verða togadur fram í ljósmálan. Sostatt verður trúðvirðið av einum innslagið ofta tengt at einum